

Uchwała Rady Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Warszawskiego nr 14-2018/2019 z dnia 18 listopada 2018 r. w sprawie zmian Statutu Uniwersytetu Warszawskiego

W związku z uchwałą Senatu w sprawie zmian Statutu Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 7 listopada 2018 r. Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu Warszawskiego uchwała:

1. Zmiany Statutu Uniwersytetu Warszawskiego związane z wdrożeniem Ustawy 2.0 powinny służyć zwiększeniu jakości pracy naukowej, dydaktycznej oraz organizacyjnej Uniwersytetu.

2. By ten cel osiągnąć potrzebna jest, wynikająca z uniwersyteckiej tradycji, integracja nauki i kształcenia. Badania naukowe i dydaktyka akademicka są ze sobą nierozzerwalnie związane, a jakość dydaktyki w dużym stopniu zależy od jej powiązania z prowadzonymi w jednostkach badaniami.

3. Jeśli Wydziały mają być miejscem, w którym prowadzona jest działalność naukowa i jeśli to Wydziały ponoszą odpowiedzialność za jej poziom i osiągnięcia, to w naturalny sposób powinny one odpowiadać również za dydaktykę na kierunkach przypisanych do dyscyplin wiodących na danym Wydziale. Dlatego ogromny niepokój i protest budzą projekty, zmierzające do centralizacji dydaktyki uniwersyteckiej, dotyczące szkół dydaktycznych czy Kolegiów oderwanych od Wydziałów.

4. Ograniczenie czy wręcz wyłączenie Wydziałów z procesu zarządzania kształceniem nie tylko zmniejszy wagę dydaktyki dla pracowników, ale utrudni wypełnianie zadań wynikających z aktów prawnych, m in. zobowiązanie włączania studentów do projektów badawczych. Zmniejszy również zainteresowanie studentów ponadprogramową ofertą dydaktyczną Wydziałów, która na naszym Wydziale obecnie jest dość szeroka.

5. Uniwersytet rzeczywiście musi wypracować nowy model integrowania działalności dydaktycznej, aby w zarówno w wielości i zróżnicowaniu form organizacji jak i kierunków kształcenia oraz ich wdrażania, czasami rozbieżnych, a niekiedy powielających się strategii edukacyjnych Wydziałów nie dochodziło do zbędnej konkurencji.

Jednak bez bezpośredniego i pełnego zaangażowania Wydziałów, bez ich przekonania, że uczestniczą w projekcie, który jest im bliski, taki cel nie zostanie osiągnięty. Proponujemy podjęcie prac nad integracją, a nie centralizacją działalności dydaktycznej.

6. Niezależna od Wydziałów organizacja dydaktyki spowoduje ponadto napięcia związane z wykorzystywaniem ich infrastruktury oraz uzasadniony niepokój wśród pracowników o dystrybucję zajęć dydaktycznych i lekceważenie ich dotychczasowego dorobku i osiągnięć.

7. Powoływanie dziekanów dydaktycznych, niezależnych w strukturze zarządzania od dziekanów Wydziałów jest projektem wielowymiarowo konfliktogennym, co prowadzi do zaburzeń w relacjach między różnymi poziomami zarządzania, a w konsekwencji obniżenia poziomu dydaktyki.

8. Należy określić zakres kompetencji Rad Wydziałów i Rad dyscyplin, tak by wspólnie dbały o najwyższą jakość zarówno badań naukowych, jak i dydaktyki.

9. Projekt centralizacji zarządzania dydaktyką na UW w dotychczas przedstawianym kształcie ma więcej wad niż zalet i w trosce o poziom uniwersyteckiej dydaktyki powinien być zaniechany. Na rzetelne i odpowiedzialne przygotowanie ewentualnych zmian w organizacji kształcenia na Uniwersytecie potrzebujemy więcej czasu i zachowania logiki w kolejności przekształceń poszczególnych organów naszej Uczelni. Najpierw powinno nastąpić ukonstytuowanie się Rad dyscyplin oraz być może innych struktur, które bez napięć i presji czasowej, spowodowanej wprowadzaniem Ustawy 2.0 mogą wypracować rozwiązania, służące poprawie jakości dydaktyki.